

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף פ ע"ב

פרשת קדושים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

רועים, אלין אינון מדברי ומנהגי לפר נש בגיהנם. לא ידעו שבעה, כמה דאת אמר (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב הב, בגין כך דאינון הב הב, לא ידעו שבעה. כלם לדרךם פנו איש לבצעו מקצהו. דהא תיירי דגיהנם אינון. וכל דא מאן גרים להו. בגין דלא אתקדשו ביהוה וזוגא כמה דאצטריה. ועל דא כתיב, קדושים תהיו כי קדוש אני יי'. אמר קודשא בריך הוא, מכל שאר עמין לא רעיתי לאדבקא בי, אלא ישראל, דכתיב, (דברים ד) ואתם הדבקים בי, אתון, ולא שאר עמין. (ועל דא כתיב הכא קדוש) בגין כך, (קדושים תהיו דייקא). (ויקרא יט) קדושים תהיו כי קדוש אני יי'. רבי יצחק פתח, (ישעיה יח) הוי ארץ צלצל כנפים וגו'. וכי בגין דהיא ארץ צלצל כנפים, קנטורא ביה אשתכח, דכתיב הוי ארץ. אלא אמר רבי יצחק, בשעתא דקודשא בריך הוא פרא עלמא, ובקע לגלאה עמיקתא מגו מסתרתא, ונהורא מגו חשוכא, הו כלילן דא בדא, ובגין כך, מגו חשוכא נפק נהורא, ומגו מסתרתא, נפק ואתגליא עמיקא, ודא נפקא מן דא. דמגו טב, נפיק ביש. ומגו רחמי, נפיק דינא. וכלא אתכליל דא בדא. יצר טוב ויצר רע, ימינא ושמאלא, ישראל ושאר עמין, חוור ואוכם, וכלא חד בחד תליא.

וְהָמָּה רָעִים, מָה זֶה רָעִים? אֵלּוּ אוֹתָם הַמוֹכִילִים וְהַמְנַהִיגִים אֶת הָאָדָם לַגִּיהֶנֶם. לֹא יָדְעוּ שִׁבְעָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ל) לַעְלוֹקָה שְׁתִּי בָנוֹת הַבַּיִת. מִשּׁוֹם כֶּף שָׁהֶם הַבַּיִת הַבִּי, לֹא יָדְעוּ שִׁבְעָה. כָּלָם לְדֶרֶךְם פָּנוּ אִישׁ לְבַצְעוֹ מִקְצָהוּ. שֶׁהָרִי הֵם תִּירֵי הַגִּיהֶנֶם. וְכָל זֶה מִי גָרַם לָהֶם? מִשּׁוֹם שֶׁלֹּא הִתְקַדְּשׁוּ בְּאוֹתוֹ זְוֹג כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. וְעַל זֶה כָּתוּב, קִדְּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי ה' . אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְכַל שְׂאֵר הָעַמִּים לֹא רָצִיתִי לְהַדְבִּיק בִּי אֶלָּא רַק יִשְׂרָאֵל, שִׁכְתוּב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי ה' . אַתֶּם, וְלֹא שְׂאֵר הָעַמִּים. (ועל כן כָּתוּב כֹּאן קָדוֹשׁ) מִשּׁוֹם כֶּף (קִדְּשִׁים תִּהְיוּ דוּקָא). קִדְּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי ה' . רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (ישעיה יח) הוּא אֶרֶץ צִלְצֹל כְּנָפִים וְגו' . וְכִי מִשּׁוֹם שֶׁהִיא אֶרֶץ צִלְצֹל כְּנָפִים נִמְצָא בָּהּ קִנְטוֹר, שִׁכְתוּב הוּא אֶרֶץ? אֶלָּא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁעַת שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם וְרָצָה לְגַלּוֹת עֲמֻקּוֹת מַתּוֹף הַהֶסְתֵּר, וְאוֹר מַתּוֹף הַחֲשֹׁכָה, הָיוּ כְּלוּלִים זֶה עִם זֶה. וּמִשּׁוֹם כֶּף מַתּוֹף הַחֲשֹׁכָה יָצָא אוֹר, וּמַתּוֹף הַהֶסְתֵּר יָצָא וְהַתְגַּלָּה הָעֵמֶק, וְזֶה יָצָא מִזֶּה. שֶׁמַּתּוֹף הַטּוֹב יוֹצֵא הָרָע, וּמַתּוֹף הָרָע יוֹצֵא דִין, וְהַכֹּל נִכְלָל זֶה בְּזֶה - יִצְרָר טוֹב וְיִצְרָר הָרָע, יִמִּין וּשְׂמָאל, יִשְׂרָאֵל וּשְׂאֵר הָעַמִּים, לְבָן וְשָׁחַר, וְהַכֹּל תְּלוּי הָאֶחָד בְּאֶחָד.

טקסט הזוהר

תַּאנָּא אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל עֲלָמָא כְּלָהוּ לֹא אֶתְחַזִּי, אֶלָּא בְּחַד עֲטִירָא דְקוּטָפָא (ס'א דקִיזְטוּפָא) בְּקִיטְרוּי כַּד אֶתְדִּין עֲלָמָא בְּדִינָא כְּלִיל בְּרַחֲמֵי אֶתְדִּין. וְאִי לֹא, לֹא יָכִיל עֲלָמָא לְקִימָא, אֶפִּילוּ רַגְעָא חֲדָא, וְהָא אוֹקִימָנָא מְלִי, כְּמָה דְכָתִיב, (ישעיה כו) כִּי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפִּטֶיהָ לְאֶרֶץ צָדִיק לְמַדּוֹ יוֹשְׁבֵי תִבְלִי.

לַמִּדְנֹה, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ לֹא נִרְאָה, אֲלֵא בַּעֲטָרָה אַחַת
הַמְדַּבֶּקֶת (הזוהרת) בְּקִשְׁרֵיו. כְּשֶׁנִּדְוֶן הָעוֹלָם בְּדִין, הוּא נִדְוֶן כָּלוּל בְּרַחֲמִים. וְאִם לֹא,
אֵין הָעוֹלָם יָכוֹל לַעֲמֹד רִגַע אֶחָד, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם כו) כִּי
כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיהָ לְאַרְץ צֶדֶק לְמִדּוֹ יִשְׁבִּי תִבֵּל.

טקסט הזוהר

וְתֵאנָא בְּהֵוָה זְמַנָּא דְּדִינָא תִּלְיָא בְּעֵלְמָא, וְצִדִּיק אֲתַעֲטָרָא בְּדִינָיו, כְּמָה מְאִירִי דְּגִדְפִין
מִתְעָרִי, לְקַבְּלִי מְאִירִי דְּדִינָא קִשְׁיָא, לְשִׁלְטָאָה בְּעֵלְמָא. פְּרִסִין גִּדְפִין מִהָאִי סֵטְרָא,
וּמִהָאִי סֵטְרָא, לְאַשְׁתַּטְחָא (ס"א לאשגחא) בְּעֵלְמָא. כְּדִין מִתְעָרִין גִּדְפִין לְמַפְרֵס לֹון,
וְלְאַשְׁתַּאֲבָא (נ"א ולאשתתפא) בְּדִינָא קִשְׁיָא, וְשִׁאטִין בְּעֵלְמָא לְאַבְאָשָׁא. כְּדִין כְּתִיב,
הוּי אֶרֶץ צֶלְצֶל כְּנָפִים.

תרגום לעברית

וְלַמִּדְנֹה, בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהַדִּין תִּלּוּי בְּעוֹלָם וְצִדִּיק מִתְעַטֵּר בְּדִינָיו, כְּמָה בְּעֵלִי כְּנָפִים
מִתְעוֹרְרִים כְּנֻגַּד בְּעֵלִי הַדִּין הַקָּשָׁה לְשִׁלֹּט בְּעוֹלָם. פּוֹרְשִׁים כְּנָפִים מִהֲצַד הַזֶּה וּמִהֲצַד
הַזֶּה לְהִשְׁתַּטֵּחַ (להשגיח) בְּעוֹלָם. אֲזִי מִתְעוֹרְרוֹת הַכְּנָפִים לְפָרֵשׁ אוֹתָן וּלְהִשְׁאָב
(ולהשתתף) בְּדִין הַקָּשָׁה, וּמִשּׁוֹטְטוֹת בְּעוֹלָם לְהִרְעוּ. אֲזִי כָּתוּב, הוּי אֶרֶץ צֶלְצֶל כְּנָפִים.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, חֲמִינָא בְּנִי עֲלֵמָא בְּחִצְיָפוּתָא, בְּרִי אֵינֹון זִכְאִי קִשְׁוֹט. וּבְגִין כֹּה, כְּבִיכּוֹל,
כֹּלָא הָכִי אֲשַׁתְּכַח, אֲתָא לְאַתְדַּכָּאָה, מְסִייעִין לִיה. אֲתָא לְאַסְתַּאֲבָא, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא,
וְנִטְמָתָם בָּם.

אמר רבי יהודה, ראיתי בני העולם בחצפה, פרט לאותם צדיקי האמת. ומשום כך, כבכול, הכל כך נמצא. בא להטהר - מסייעין אותו. בא להטמא - כמו שבארנו ונטמאתם בם.

טקסט הזהיר

רבי יוסי היה אזיל באורחא, פגע ביה רבי חייא, אמר ליה האי דאוקמוה חבריאי, דכתיב בעלי, (שמואל א ג) ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ומנחה עד עולם. בזבח ומנחה אינו מתכפר, אבל מתכפר הוא בדברי תורה. אמאי. בגין דדברי תורה, סלקין על כל קרבנין דעלמא. כמה דאוקמוה דכתיב, (ויקרא ז) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים, שקיל אורייתא לקביל כל קרבנין דעלמא. אמר ליה, הכי הוא ודאי, דכל מאן דאשתדל באורייתא, אף על גב דאתגזר עליה עונשא מלעילא, ניחא ליה מכל קרבנין ועלוון, וההוא עונשא אתקרע. (ובגין דלעי בה לשמה, קודשא בריך הוא אתפייס בהדיה)

תרגום לעברית

רבי יוסי היה הולך בדרך, פגש בו רבי חייא. אמר לו, זה שבארו החברים, שכתוב בעלי (שמואל א ג) ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם, בזבח ומנחה אינו מתכפר, אבל מתכפר הוא בדברי תורה. למה? משום שדברי תורה עולים על כל הקרבנות שבעולם, כמו שבארנו שכתוב, (ויקרא ז) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים, שקולה התורה כנגד כל הקרבנות של העולם. אמר לו, כך זה ודאי, שכל מי שמשתדל בתורה, אף על גב שנגזר עליו ענש מלמעלה, נוח לו מכל הקרבנות והעולות, ואותו הענש נקרע. (ומשום שעוסק בה לשמה, הקדוש ברוך הוא מתפייס עמו).

וְתָא חֲזִי, לֹא אֶתְדַכִּי בַּר נָשׁ לְעֵלְמִין, אֲלֵא בְּמַלְיָן דְּאוּרִייתָא. בְּגִינִי כֹךְ מַלְיָן דְּאוּרִייתָא
 לֹא מְקַבְּלִין טוּמְאָה, בְּגִין דְּאִיהִי (משלי ג) קִיִּמָּא לְדַכָּאָה לְאֵלִין מְסַאֲבִי, וְאִסּוּתָא
 בְּאוּרִייתָא אֲשֶׁתְּכַח. דְּכִתִּיב, רַפְּאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁקּוּי לְעִצְמוֹתֶיךָ. וְדְכִיּוּתָא אֲשֶׁתְּכַח
 בְּאוּרִייתָא, דְּכִתִּיב, (תהלים יט) יִרְאֵת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד. מֵאִי עוֹמֶדֶת לְעַד.
 דְּקִיִּמָּא תְּדִירָא בְּהֵהוּא דְּכִיּוּתָא, וְלֹא אֶתְעָדִי מַנִּיה לְעֵלְמִין.

תרגום לעברית

ובא ראה, האדם לא נטהר לעולמים, אלא בדברי תורה. משום כך דברי תורה לא
 מקבלים טמאה, משום שהיא עומדת לטהר את אלו הטמאים, והרפואה נמצאת
 בתורה, שכתוב (משלי ג) רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך. והטהרה נמצאת
 בתורה, שכתוב (תהלים יט) יראת ה' טהורה עומדת לעד. מה זה עומדת לעד?
 שעומדת תמיד באותה טהרה, ולא יזה ממנה לעולמים.

טקסט הזוהר

אָמַר לִיהִי יִרְאֵת יְיָ כְּתִיב, וְלֹא תוֹרָה. אָמַר לִיהִי, הֵכִי הוּא וְדָאִי, דְּהָא אוּרִייתָא מְסֻטָּרָא
 דְּגִבּוּרָה קָא אֲתִיָּא. אָמַר לִיהִי, וּמִהֶתֶם נִפְקָא, מִהֶכָּא נִפְקָא, דְּכִתִּיב, (תהלים קיא)
 רִאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְיָ, וְכִתִּיב יִרְאֵת יְיָ טְהוֹרָה.

תרגום לעברית

אמר לו, יראת ה' כתוב, ולא תורה. אמר לו, כך הוא ודאי, שהרי התורה באה מצד
 הגבורה. אמר לו, ומשם יצאה?! מכאן יצאה! שכתוב ראשית חכמה יראת ה', וכתוב
 יראת ה' טהורה.

וְאוֹרֵייתָא קְדוּשָׁה אֶתְקַרֵּי, דְּכָתִיב כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יי', וְדָא אוֹרֵייתָא, דְּהִיא שְׁמָא קְדִישָׁא
עֲלָאָה. וְעַל דָּא,

וְתוֹרָה נִקְרְאת קְדוּשָׁה, שְׁכָתוּב כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה', וְזוֹ הַתּוֹרָה שְׁהִיא הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הָעֶלְיוֹן.
וְעַל כֵּן, מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בָּהּ נִטְהָר, וְאַחֵר כֶּךָ מִתְקַדֵּשׁ, שְׁכָתוּב קְדוּשִׁים תִּהְיוּ. לֹא כָתוּב
קְדוּשִׁים הֵיוּ, אֶלָּא תִהְיוּ, תִּהְיוּ וְדָא. אָמַר לוֹ, כֶּךָ הוּא, וּמִקְרָא כָתוּב, (שְׁמוֹת יט) וְאַתֶּם
תִּהְיוּ לִי מִמְלַכֶּת כֹּהֲנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ, וְכָתוּב אֵלֶּה הַדְּבָרִים וְגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.